

הלכות טמאת צרעת פרק ב

א. שער לבן, שהוא סימן טמאה בצרעת אין פחות משתי שערות; וכמה יהיה ארפן, כדי שיהיו נטלות בזוג. היתה אחת ארוכה ואחת קצרה משעור זה, או אחת שחורה ואחת לבנה, או אחת מלמטן ונחלקה מלמעלן והיא נראית כשתיים, או שהיה עיקרן משחיר וראשן מלבין הרי זה טהור; היה עיקרן מלבין וראשן משחיר אף על פי שהלבן כל שהוא, טמא.

ב. שתי שערות לבנות שהן בתוך הנגע אף על פי שיש שער שחור ביניהן, והן מפזרות אחת כאן ואחת כאן הרי אלו סימן טמאה: אפלו היה הנגע בגריס מצמצם, אין מקום שער השחור ממעטו. ובין שהיו שתי השערות בתוך הבהרת והיא מקפת אותן, ובין שהיו בסוף הבהרת הרי זה טמא; אבל אם היו בצד הבהרת מבחוץ, הרי זה טהור עד שיהיה העור שצומחות בו שתי השערות הלבנות לבן.

ג. היו שתי שערות בתוך הנגע, ושוכבות חוצה לו טמא; היו חוצה לנגע, ושוכבות לתוכו אינן סימן טמאה.

ד. לבן השערות, מטמא בכל מראה: בין שהיו לבנות כשלג, בין שהיו לבנות לבן דוהה ביותר, הואיל ומראהן לבן, טמא.

ה. אין שער לבן סימן טמאה, עד שיהיה בגופה שלבהרת. פיצד: בהרת ובתוכה שחין או מכּוה או בהק או מחית השחין או מחית המכּוה, ושתי שערות לבנות בתוך השחין או המכּוה או הבהק שבתוך הנגע אינו סימן טמאה; והרי זו כבהרת שאין בה שער לבן, ויסגיר אף על פי שהבהרת מקפת את השחין או את המכּוה או את מחיתן או את הבהק שיש בהן שתי השערות.

ו. וכן אם היה שחין או מכּוה או מחיתן או בהק מקיף את שתי השערות הלבנות, או סמוך להן בצדן, או שהיה חולק בין שתי השערות הרי אלו אינן סימן טמאה; והרי הבהרת כבהרת שאין בה שער לבן, ויסגיר.

ז. הלכו להן השחין והבהק והמכּוה שהיו מקיפין את השערות הלבנות, או נסמכין להן, או חולקין אותן, ונמצאו שתי השערות בתוך הבהרת בגופה, בסוף השבוע הראשון, או בסוף השבוע השני הרי זה מחלט; ואם לא הלכו להן, יפטר אותו.

ח. אין שער לבן סימן טמאה, עד שתקדם הבהרת את השער הלבן שנאמר "והיא, הפכה שער לבן" (ויקרא יג, ט), שתהפוך אותו הבהרת; אבל אם קדם שער לבן את הבהרת הרי היא כבהרת שאין בה סימן טמאה, ויסגיר.

ט. היתה בו בהרת, ובה שער לבן, והחלט בו, ואחר כך הלכה הבהרת, והניחה שער לבן במקומו, וטהר, ואחר כך חזרה בהרת אחרת במקום הבהרת הראשונה, והרי השער הלבן בתוכה זה הוא הנקרא שער פקדה, ואינו סימן טמאה: שנאמר "והיא, הפכה שער לבן" (ויקרא יג, ט) שהפכתו היא, לא שהפכתו חברתה.

י. היה בו בהרת בגריס, ובה שתי שערות, והחלט, והלך ממנה כחצי גריס, וטהר, ונשארו שתי השערות כחצי גריס הנשאר, וחזר כחצי גריס במקום זה שהלך, והרי שתי שערות לבנות

בַּבְּהֵרֶת כְּגָרִיס אֵינָן סִימָן טְמֵאָה: עַד שְׂיִהְפֹךְ שְׁתֵּי הַשְּׁעָרוֹת
בַּבְּהֵרֶת אַחַת.

יא. בַּבְּהֵרֶת כְּחֻצֵי גָרִיס, וְאֵין בָּהּ כָּלוּם, וְנִלְדָּה בְּצִדָּהּ בַּבְּהֵרֶת כְּחֻצֵי
גָרִיס, וּבָהּ שְׁעָרָה אַחַת הָרִי זֶה לְהַסְגִּיר; בַּבְּהֵרֶת כְּחֻצֵי גָרִיס, וּבָהּ
שְׁעָרָה אַחַת, וְנִלְדָּה לָהּ בַּבְּהֵרֶת כְּחֻצֵי גָרִיס, וּבָהּ שְׁעָרָה אַחַת הָרִי
זֶה לְהַסְגִּיר.

יב. בַּבְּהֵרֶת כְּחֻצֵי גָרִיס, וּבָהּ שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת, וְנִלְדָּה לָהּ בַּבְּהֵרֶת כְּחֻצֵי
גָרִיס, וּבָהּ שְׁעָרָה אַחַת הָרִי זֶה לְהַסְגִּיר. בַּבְּהֵרֶת כְּחֻצֵי גָרִיס, וְאֵין
בָּהּ כָּלוּם, וְנִלְדָּה לָהּ בַּבְּהֵרֶת כְּחֻצֵי גָרִיס, וּבָהּ שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת הָרִי
זֶה לְהַחֲלִיט: שֶׁהָרִי קִדְּמָהּ בַּבְּהֵרֶת, לְשְׁתֵּי הַשְּׁעָרוֹת הַלְּבָנוֹת. סֵפֶק
שְׁעַר לְבָן קִדְּם, סֵפֶק הַבְּהֵרֶת קִדְּמָהּ הָרִי זֶה טְמֵא; וַיֵּרָאָה לִי,
שֶׁטְמֵאתוֹ בְּסֵפֶק.